

Sukobljene Frustracije

Author: [IWPR Balkans](#)

Otvoreno nezadovoljstvo raste u bezbednosnim snagama, a jugoslovenski vojnici su ogorceni zbog niskih plata, losih izgleda za buducnost i vojnog poraza.

Jedno od uporista rezima Slobodana Milosevica, snage Vojske Jugoslavije i paravojna policijske snage su se vratile se Kosova u lošem raspolozenju. Rivalstvo izmedju u policije, glavne vladine bezbednosne snage, i regularne vojske, kojoj rezim nije naklonjen, izaziva bes.

Posto su se vratili u baze u Srbiji sa zadatkom da vode brigu o vojnoj opremi, oficiri su se oglasili. Dok se vojnici i oficiri koji su proveli rat na protivavionskim položajima u Srbiji i Vojvodini bivaju promovisani i hvaljeni, "pravi ratnici iz kosovskih sela su zaboravljeni", kaze jedan oficir.

Major D.T., komandant inženjerskog bataljona u protivavionskom puku uzickog korpusa Vojske Jugoslavije je proveo cetiti meseca na Kosovu. Ponovo je rasporedjen sa svojim snagama van pokrajine, gde vreme provodi na jugu Srbije, daleko od svoje porodice. Platu nije primio 40 dana.

Major kaze da je vojska na Kosovu najvećim delom svoju dužnost izvršavala kao profesionalna vojna sila, i okrivljuje policiju za "specijalne akcije" protiv takozvanih terorističkih celija Oslobođilacke vojske Kosova (OVK). "Ali ove akcije su se vecinom završavale masovnom pljackom i spaljivanjem," on kaze.

Vojska se najviše posvećivala zadacima kao sto su postavljanje mina. Medjutim policija je uvek pozivala vojsku kada se ispostavilo da je otpor OVK prevelik za nju, on tvrdi. "Mi smo stekli losu reputaciju da smo sejali haos i destrukiju. Ali mi smo informacije o pozicijama i detaljima akcije dobijali od policije. Ocgledno je da je informacija bila u sluzbi policije i njihovog plana za pljacku."

Drugi visoki oficir VJ se sada nalazi u sluzbi u Prokuplju, na jugu Srbije. Vec nekoliko meseci nije bio na odsustvu da se vidi sa porodicom, a u protekla cetiri meseca primio je samo dve plate od po nesto vise of 100 nemackih maraka (59\$).

"Ja sam duboko razocarano u vojne komandante. Nedostaje im briznost i znanje, arogantni su, sto je pravi znak da je nas kraj blizu," on kaze. Ocekuje da ce mozda dobiti naredjenje da ide na Kosovo u nekom svojstvu "da prikuplja informacije." Ukoliko se to i dogodi, razmislja o tome da odbije da ga izvrši, sto bi bilo prvi put da to ucini u svojoj karijeri.

Reakcije su veoma snazno ispoljili Milosevevi razocarani vojnici u Kraljevu, gradu koji se nalazi samo 170 kilometara od Kosova. Hiljade mladica iz grada su mobilisani ili su se prijavili u "patriotske dobrovoljacke snage" da bi se borili u pokrajini za mesecnu platu u iznosu od 700 nemackih maraka.

Kada su se povlacili sa Kosova, ovi vojnici su dizali tri prsta pred televizijskim kamerama i skandirali, "Vraticeemo se uskoro." Medjutim, kada su se vratili u svoj rodni grad, suocili su se sa okrutnom realnoscu -- neplaceni komunalni racuni, minusi u banci, dugovi za pozajmice od familije, nema plata od unistenih poslodavaca niti ponuda za posao.

U Kraljevu nisu dobrodosli jer gradjane koji bi radije zaboravili neminovno podsecaju na rat. Zato su vojnici koji su se vratili sa fronta u besu postavili barikade na kljucnim putevima oko grada. Njihov protest nije usmeren protiv Beograda, niti protiv njegove ratne politike, vec je motivisan licnim razlozima. Oni zele da budu placeni.

Posle dva dana natezanja sa lokalnim vojnim zvanicnicima, koji su i sami redovni oficiri koji cekaju da prime plate, ratnici sa Kosova su dobili prvu isplatu u iznosu od 1.800 dinara po osobi. Sledeceg dana su dobili 45 dinara za svaki od 120 dana koje su proveli na Kosovu. Ukupno su morali da se zadovolje sa ekvivalentom mesecne plate lokalnog policajca, ili oko 700 nemackih maraka.

To je bila cena koju je njihova zemlja platila za patriotske usluge muskaraca u jednicama, kao sto je bio vod 5522 koji je tokom citavog rata bio na meti NATO-ovih ratnih bombardera, dok je branio most preko reke Ibar u samom srcu Kraljeva.

Vojska je sve vise marginalizovana tokom proteklih godina. Umesto na nju, Milosevic se oslanja na policiju i medije pod drzavnom kontrolom da bi ocuvao vlast. Medjutim, i njihova odanost Milosevicu je dovedena u pitanje.

Policija, ljudi koji su se nalazili na celu Milosevicevih intervencija sirom bivse Jugoslavije u toku prosle decenije, su takodje na svojoj kozi osetili poraz koji je dosao na kraju. Njihove snage su isle u Knin da podrze stvaranje sprske paradrzave u hvatskoj Krajini, stajali nad rusevinama Vukovara, a kasnije u Bosni i Hercegovini; borili se u Banja Luci i Sarajevu, i konacno završili odlaskom sa Kosova.

Milosevic nije zakoracio ni u jedno od ovih mesta za to vreme, a policija primecuje da je Medjunarodni krivicni sud u Hagu voljan i u mogucnosti da povuce jasnu liniju komande izmedju jugoslovenskog predsednika i njihovih dela pocinjih na ovim mestima.

Medjutim, u policiji, koja i sama oznacava liniju izmedju Milosevica i njegovog naroda, napetost je sve veca. U dokumentarnom televizijskom filmu iz devedesetih zivot u beogradskom podzemlju je opisan kao "mala jezero sa mnogo krokodila."

Oni znaju kako to izgleda. "Ko zna na kom sam videu snimljen", kaze policajac, veteran koji se upravo vratio sa Kosova i svog trecog rata za Srbiju. "Mozda ce me neko prepoznati na ulici," dodaje. "Voleo bih da nestanem."

Nezavisni novinar u Beogradu, cije ime se ne objavljuje.

Location: Kosovo

Focus: Balkans: Regional Reporting & Sustainable Training

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sukobljene-frustracije>